

מישרד החוץ גועש ופקידיו איימים בשביתה

בגלל המינוי הדיפלומטי של עורך-דין ואשתו העיתונאית

מישרד החוץ בירושלים גועש ורועש בימים אלה. אנשי ועדה העובדי דים מסתודדים בחדרים, מכינים מיסמכים ותזכירים, מנהלים פגישות חשאיות למחצה. אנשי לישכתו של שר החוץ יגאל אלון מכינים לעומתם, תזכירים, ואוספים מיס-

תפרי מיועד להיות ניספח תרבותי באותה קונסוליה. אין לנו כל טענות לגבי מינויו של חסר, אומרים חברי ועדה העובדים, הוא אישיות ציבורית, איש-תרבות, ואין לנו גם כל הצעה אחרת לאיש מיישרה זו. אך לגבי בריר, לא ניתן לשר למנות

שגורה היטב על פיה. חלק מן העובדים הממורמרים טען כי אבן רוצה דווקא את מילוא בגלל ידידותו עימה, ואילו חלק אחר טען כי אבן נתון להשפעת ידידים, חברי-מיפלה, ידידים קרובים של מילוא, הוועד, בראשותה של רבקה בריינסקי, החליט ללכת בעניין הזה

הברירה של

ברוריה

מועמד בריר ואשתו ברוריה
„אף אחד לא מכיר אותי“

מועמד חפר ואשתו רות
„אין הצעה אחרת לאיש המיישרה“

מכים נגדיים. כולם ממתנינים להתפוצצות הגדולה אשר תוצאותיה יקבעו: מי הבוס במישרד החוץ — השר, או ועדה העובדים? לקראת סוף השבוע עתידה להתקיים פגישה בין שר החוץ לבין חברי ועדה העובדי דים של המיישרה, בראשותה של מלכה בריינסקי. נושא הפגישה: מינויים של עורך-הדין אברהם בריר והמשרור חיים חפר, לתפקידים דיפלומטיים בארצות-הברית. אולם הנושא האמיתי הוא: האם ישבות מישרד החוץ בגלל מינויים של ידידי אלון, או האם יאלץ אלון להפקיר את ידידיו ולהודיע להם, כי המיישרה אשר הובטחו להם נישללו מאיתם קודם שמומשו.

איתו בשום אופן. אך אחד לא מכיר אותו. וממו: ששמענו עליו, הוא עורך-דין בעל אישיות חסרת התאמה לתפקיד, אינו איש ציבור, וודאי שאינו מסוגל להתחרות עם המועמד שלנו לתפקיד של קונסול כללי בלוס-אנג'לס. עובדי מישרד החוץ מיהרו להודיע לאלון, כי הם לא יסכימו למינויו של בריר. בשבועות האחרונים היה אלון טרוד בביקורו של קיסינג'ר, ואחר-כך יצא למסע באירופה. אולם קודם שנסע, הורה למוכרי רו חיים בראון לקבוע את אחת מהפגישות הראשונות, לאחר שובו, עם אנשי ועד העובדים, במטרה לנסות לשכנע אותם כי בריר חייב להיות קונסול בלוס-אנג'לס, ולהבהיר להם כי רק שר החוץ לבדו יכול לקבוע מי ישמש בתפקיד דיפלומטי זה או אחר בחו"ל.

לפני למעלה משנתיים עברה על מיישרד החוץ איתה סערה בדיוק, ולאילו, שלא היה או שר החוץ, נמסרו פרטים מלאים על סערה זו.

שר החוץ הקודם, אבא אבן, החליט בשעתו למנות את אחת הנשים הירושליות מיות הזוהרות, אסתר מילוא, לתפקיד קונסול ישראל לענייני הסברה בשיקאגו. הרכילות במישרד החוץ גאתה, כאשר התברר לעובדי המיישרד כי כישרויה של מילוא אינם מכשירים אותה לשמש כקונסול, וכי אפילו חשפה האנגלית אינה

חיים חפר הוא ידידו הטוב של יגאל אלון, מזה שנים רבות. המקאמות של חפר בידועות אחרונות עמדו לימינו של אלוף-הפלמ"ח לשעבר בכל עת צרה, נגד יריביו ודייניו, קשריו של אברהם בריר עם אלון, מאידך, שנויים במחלוקת. עובדי מישרד החוץ, המתנגדים לבריר, טוענים כי די היה בשביל אלון בעובדה שבריר הוא עורך-הדין של חפר, ואילו ידידי בריר יודעים לספר כי הוא ידיד אישי של אלון מזה שנים מיספר, ללא כל קשר לחפר.

לפני שבועות אחדים נודע לעובדי מישרד החוץ כי בריר מיועד להיות קונסול כללי של ישראל בלוס-אנג'לס, ואילו

על מינויה. עד שנודע לוועד על הי מינויים החדשים של אלון.

אל הוועד פנה צבי ברוש, מי שהיה ציר לענייני-הסברה בשגרירות ישראל בושינגטון, מתוך כך גם הממונה על הי קונסולים הפוזורים ברחבי ארצות-הברית. את-כך כיהן ברוש כשגריר ישראל בבורמה, ועם שובו לארץ קיבל תפקיד

על הסוף, והודיע לאבא אבן מפורשות, כי אם תמונה מילוא כקונסול, הוא ישבית את כל המיישרד. אבא אבן נאלץ להיכנע, ומילוא נמצאת עדיין בירושלים וחולמת על קריירה דיפלומטית. הוועד חגג את ניצחונו.

משך למעלה משנתיים היה ועד עובדי מישרד החוץ אחד הוועדים הממושמעים ביותר במדינת. ללא שביתות, ללא איומים וללא סנקציות התנחלה עבודת המיישרד